

Forord til AIGIS 2001,1

I 1860, for sine godt 140 år siden, sluttede nogle nordiske filologer sig sammen om at skabe et 'Tidsskrift for Philologi og Pædagogik'. De gjorde det, skrev de, for 'at knytte Philologerne sammen', 'at opnaae en Vexelvirkning mellem Philologerne i disse Lande [Danmark, Norge og Sverige] og derigjennem arbeide for et frodigt sprogvidenskabeligt Liv i Norden'. [Dette gamle forord findes aftrykt i sin helhed her i AIGIS 2001,1].

'Nordisk Tidsskrift for Philologi' - som det siden hed, til det gik ind i 1920 - blev et forum for et vidt spænd af filologi; alle fagets discipliner var repræsenteret. Man løste små og store problemer fra tekstkritik til åndshistorie, man skrev oversigter over forskningens udvikling, anmeldte nye bøger, både nordiske og udenlandske, og førte hidsige polemikker. Målgruppen var filologerne selv - og 'Livet', hvad der dengang betød samfundet og kulturen, og som man i redaktionen mente særlig at komme i kontakt med gennem 'Skolen'.

Aigis vil det samme.

Nødvendigheden af, at fagets udøvere i Skandinavien vedbliver at være i kontakt med hinanden, og vedbliver at lade faget tale også nordiske sprog, er ikke blevet mindre, snarest større, med tendensen mod globalisering. Moderne videnskab kan have en tendens til at tale kun for det internationale publikum, et væsen uden tid og sted - og på engelsk. Det var et problem for nogle af de naturvidenskabelige fag, da de skulle skrive på dansk til Encyklopædien. Det skulle nødtogt nogensinde blive et problem for filologer og andre antikforskere at formulere sig på de nordiske sprog, og Aigis skal bidrage til, at de klassiske fag kommer ind i internettets æra med både et sprog at tale, meget at tale om, og mange at tale til.

En af globaliseringens ytringsmåder er den tanke, at man kan finde al den viden, man kan have brug for, 'på nettet'. Det kan man ganske vist ikke - men omfanget af det materiale, der efterhånden er tilgængeligt, er betydeligt, og der kommer stadig mere. På de nordiske sprog er der imidlertid ikke meget, og ganske særlig ikke meget, der har været underkastet faglig kritik. Aigis påtager sig nu den opgave at offentliggøre lødigt materiale om og fra antikken - og vil afvise, hvad der ikke lever op til en vis faglig standard. Men med den ene begrænsning kan alle publicere i Aigis, og alt, som har med det traditionelle klassiske stofområde at gøre, kan komme i betragtning til publikation. Redaktionen vil også aktivt opsøge det

stof, der nu samler støv i arkivskabe og skrivebordsskuffer, og som nok kunne fortjene, evt. efter en let 'afpuddning', at blive gjort tilgængeligt. Det gælder ikke mindst mange universitetsopgaver, projekter og specialer (måske i resumé eller uddrag); men der holdes også mange foredrag, der ikke bliver kendt af bredere kredse, og manganen en oversættelse er aldrig kommet længere end til en harddisk. Skulle med tiden noget af det, der kommer frem i Aigis' regi, blive trykt som bog eller artikel, vil den elektroniske version kunne trækkes tilbage mod angivelse af, hvor den trykte findes.

Aigis 'udkommer' to gange om året, i april og i oktober. Det, der er udgivet på disse to terminer, anser både forfatterne og redaktionen for definitivt færdigt - det vil ikke blive ændret, og det vil blive lagt ud i et format (Adobe Acrobat), der tillader ganske præcise henvisninger til den enkelte artikel. Det er ved disse to terminer, at Aigis giver sig til kende, og sender besked til sine abonnenter om, at nu er der noget nyt færdigt at se på. Aigis er naturligvis gratis; abonnent bliver man ved at melde sig til Aigis' mailingliste.

Men det elektroniske medium tillader jo i et hidtil ukendt omfang at modificere ens skriftlige produkter, og der er meget, det er godt at lade se, før det antager fast og definitiv form. Det gælder naturligvis ikke mindst oversættelser - men også oversigtsartikler og måske anmeldelser kan med fordel gøres til genstand for bredere stillingtagen, end redaktionens trods alt i tal begrænsede medlemmer kan præstere. Aigis har derfor også en 'rugekasse', et 'frontisterion', et 'purgatorium', eller hvad nu dette kære barn kan kaldes, hvor bidrag, der gerne med tiden skulle modnes til offentliggørelse i selve Aigis, kan lægges frem til kritik.

Eller sagt med færre ord: Aigis er et kritisk antik-tidsskrift i elektronisk form, skrevet på de nordiske sprog, med det formål at øge kendskabet både i bredden og dybden til den antikke verden.

Redaktionen